

Sygn. akt V CSK 652/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa M.S.
przeciwko Skarbowi Państwa – Staroście [...].
o uzgodnienie treści księgi wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w C.
z dnia 4 lipca 2017 r., sygn. akt VI Ca [...] /17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej od powoda kwotę 4050,- (cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania. Wyjaśnienie przedstawionego problemu musi być konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy i pozostawać w związku z podstawami skargi, wiążącym z mocy art. 398¹³ § 2 k.p.c. ustalonym stanem faktycznym oraz podstawą zaskarżonego orzeczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002 r., nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ., z dnia 21 maja 2013 r., I CSK 53/13, nie publ.).

Przedstawione zagadnienie dotyczące problemu dopuszczalności, w sprawie o uzgodnienie stanu prawnego nieruchomości z rzeczywistym stanem prawnym, w oparciu o art. 233 § 1 k.p.c., interpretacji i analizy treści ostatecznych decyzji administracyjnych i na tej podstawie ustalania odmiennego stanu faktycznego i prawnego, niż wynikający z osnowy tych decyzji (...), nie jest zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżący nie wykazał bowiem, że ma ono poważny, uniwersalny i istotny charakter, wywołuje zasadnicze kontrowersje lub rozbieżne oceny prawne i nie zostało dotychczas rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy, a jego rozstrzygnięcie jest konieczne zarówno dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, jak i przyczyni się do rozwoju judykatury. Wskazany problem nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia prawnego

cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego oraz nierozwiązanego w orzecznictwie, budzącego zatem wątpliwości kwalifikowane a nie zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy. Zgodnie z jednolitym poglądem judykatury (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2007 r., III CZP 46/07, OSNC 2008 r., nr 3, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2009 r., III CZP 29/09, nie publ., z dnia 20 stycznia 2017 r., I CSK 179/16, nie publ., wyroki Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 2009 r., I CSK 26/09, OSNC - ZD 2010 r., nr A, poz. 22, z dnia 16 grudnia 2009 r., I CSK 175/09, OSNC 2010 r., nr 7 - 8, poz. 115, z dnia 26 września 2014 r., IV CSK 724/13, nie publ.), elementem stanu faktycznego sprawy jest sytuacja prawna wywołana ostateczną decyzją administracyjną i sąd jest związany stanem przez nią wytworzonym, a zatem niedopuszczalne jest kwestionowanie jej merytorycznej zasadności i badanie prawidłowości jej podjęcia. Związanie sądu zakresem przedmiotowym decyzji oznacza niedopuszczalność badania jaki powinien być prawidłowy zakres przedmiotowy rozstrzygnięcia, natomiast w kognicji sądu cywilnego mieści się badanie jaki rzeczywiście ten zakres był. Postępowanie dowodowe nie może zmierzać do modyfikacji decyzji ostatecznej ale w razie niedokładnego oznaczenia nieruchomości, której decyzja dotyczy, ustalenie jej zakresu przedmiotowego może nastąpić przy wykorzystaniu innych elementów zawartych w jej treści, jeżeli pozwala to na przyporządkowanie nieruchomości stronie. Wyjaśnienie problemu wskazanego przez skarżącego w orzecznictwie uchyla potrzebę kolejnej wypowiedzi Sądu Najwyższego w tym przedmiocie.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 99, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

a.1.